

tager, ikke bliver mødt af visse Kredse i Befolkningen, undertiden ret snævre Kredse, med en Protest, som man til syvende og sidst, for overhovedet at faa Arbejdsro, bliver nødt til nu og da at laane Øre til. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man kunde komme bort derfra. Naar den højtærede Minister mente, at Uroen vilde forøges, hvis en Betragtning som den, jeg har gjort mig til Talsmand for, skulde blive den sejrende ved denne Lovs endelige Udformning, tror jeg, han i saa Henseende tager fejl. Men det er jo muligt, at den højtærede Ministers Profeti i Virkeligheden heller ikke skal betyde andet end, at man fra de Sider, hvor man stedse har krævet Prisreguleringens Indførelse i størst muligt Omfang, til Gunst for alle, under Hensyn, som jeg i Virkeligheden ikke forstaaer og navnlig ikke paa Grund af de Principper, der i øvrigt er gennemførte i vor sociale Lovgivning, ikke vil tilvejebringe Ro. Men i alt Fald, vil den Uro kunne forhindre Kommunalbestyrelserne Landet over i at praktisere Loven og gøre deres Arbejde med den Arbejdsfred, som jeg synes vilde være ønskelig.

Hvad Brændselet angaar, maa jeg sige, at jeg har forstaaet Bestemmelsen i næstsidste Punktum af § 2, saaledes, at hvis en Kommune ikke fuldt benytter de 9 Kr., der er stillet til Raadighed til Brændselsprisens Nedsættelse, kan den vedkommende Kommune forhøje Maksimalbeløbet pr. Indbygger til prisregulerende Foranstaltninger i Almindelighed, som er fastsat til 10,60 Kr. pr. Individ, med det saaledes opsparede Beløb. Altsaa, hvis en Kommune ikke har brugt mere end 6 Kr. af de 9, vil den yderligere kunne anvende 3 Kr. ud over de 10,60 Kr., ialt 13,60 Kr., men jeg er ganske vist ikke klar over, om disse 3 Kr. skal udbetales fuldt ud af Staten, eller om Staten skal bære de to, medens Kommunen maa bære den ene. Jeg ser den højtærede Minister nikke, at det sidste er Tilfældet. Men i hvert Fald vil der derved yderligere af Statskassen blive stillet 2 Kr. pr. Individ til Disposition for en saadan Kommune udelukkende paa Grund af, at den til Brændselsforanstaltninger ikke har Brug for det Beløb, der er stillet til Raadighed. Men dette, at den ikke har det, er dog faktisk ikke Udtryk for, at den er ugunstigere stillet end de, der har Brug for det hele Beløb. Derfor synes det mig at være svagt begrundet, at yderligere disse 2 Kr. stilles til Disposition.

Den højtærede Minister gav en Forklaring paa, hvorledes man skulde forstaa

Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, at det Kvantum Brændsel, der er Tale om, skal være „ens for hver Husstand, dog saaledes, at der kan tages Hensyn til de egentlige Familiemedlemmers Antal“. Det lykkedes mig nu ikke helt at opfatte, hvad den højtærede Minister mente, men jeg forstod saa meget, at der skulde fastsættes et vist, forholdsvis lille, Normalkvantum, men at der kunde tillades mindre Afgivelser derfra, efter som Husstanden var større eller mindre. Jeg antager i alt Fald, at det er dette, den højtærede Minister mente, og det har jeg ogsaa nok tænkt mig var Meningen. Men jeg maa vedvarende hævde, at det Udtryk, der er anvendt, ikke dækker den Forklaring, som den højtærede Minister har givet.

Den højtærede Minister mente ikke, at den Imødekommen, der fra Venstres Side skulde vises for at vedtage Lovforslaget § 2 i den her foreliggende Skikkelse, var synderlig stor. Ja, det sete afhænger jo altid i nogen Grad af Øjnene, der ser, og naar den højtærede Minister gentagende lod skinne igennem og til syvende og sidst aabent erklærede, at man jo kunde komme ud over Vanskeligheden med Hensyn til Bemyndigelsen til Kommunerne til prisregulerende Foranstaltninger for alle, selv om § 1 ophøjedes til Lov, ved at opretholde Skellet mellem de to Trediedels og den ene Trediedels Refusion fra Statskassen, saaledes som § 2 i den hidtil gældende Lov har været fortolket, saa skal jeg slet ikke udtale mig om det Forhandlingsgrundlag, som den højtærede Minister her har skitseret; en Forhandling derom maa jo finde Sted i Udvalget. Men jeg skulde dog mene, at ogsaa mit Partis Betragtning af dette Spørgsmaal og af disse Fordelingsbrøker i nogen Grad er paavirket af de Bestemmelser, der er indeholdte i den nye § 1, og som i saa omfattende Grad gør det muligt at foretage prisregulerende Foranstaltninger paa Statsinitiativ og ren Statsbekostning.

Sluttelig skal jeg takke den højtærede Minister for Tilsagnet om at ville undersøge, om de meget uklare Svar fra Kommunalbestyrelserne eventuelt skulde skyldes uklare Spørgsmaal fra den Autoritet, som har udsendt Spørgeskemaerne. Jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt dette var Tilfældet eller ej. Jeg skulde dog tro, at naar Kommunalbestyrelserne har svaret, som de har, saa ligger det i, at den hele Regnskabsføring omkring i Kommunerne, denne Sag vedrørende, føres efter forskellige Principper. Dette finder jeg uheldigt.